

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

17.1.2011

B7-0056/2011

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a Bizottság alelnöke/az Unió közös külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 110. cikkének (2) bekezdése alapján

a keresztények vallásszabadsággal kapcsolatos helyzetéről

Elmar Brok, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Ioannis Kasoulides, Joseph Daul, Mario Mauro, Jaime Mayor Oreja, Ernst Strasser, Tunne Kelam, Doris Pack, Mário David, Francisco José Millán Mon, Gay Mitchell, Filip Kaczmarek, Marietta Giannakou, Carlo Casini, Ria Oomen-Ruijten, Hans-Gert Pöttering, Anna Záborská, Traian Ungureanu, Cristiana Muscardini, Andrzej Grzyb, Constance Le Grip, Lena Kolarska-Bobińska, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Artur Zasada, Joanna Katarzyna Skrzydłewska, Sławomir Witold Nitras
a PPE képviselőcsoport nevében

RE\853992HU.doc

PE455.884v01-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

B7-0056/2011

Az Európai Parlament állásfoglalása a keresztények a vallásszabadsággal kapcsolatos helyzetéről

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi állásfoglalásaira és különösen a keresztény közösségek és más vallási közösségek létét veszélyeztető súlyos eseményekről szóló 2007. november 15-i, a keresztény közösségek elleni támadásokról szóló 2010. január 21-i, a nigériai Jos városában elkövetett tömeges kegyetlenkedésekről szóló 2010. május 6-i, a vallásszabadság pakisztáni helyzetéről szóló 2010. május 20-i és az Irakról, a halálbüntetésről (beleértve Tárik Azíz ügyét) és a keresztény közösségek elleni támadásokról szóló 2010. november 25-i állásfoglalására,
 - tekintettel az EUSz. 3. cikkének (5) bekezdésére,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 18. cikkére, valamint a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 18. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a vallásszabadsággal kapcsolatos, utóbbi évekre vonatkozó statisztikák szerint a vallási indíttatású erőszakos cselekmények 75%-a keresztények ellen irányult, amint az az „Aid to the Church in Need” (*Segítségnyújtás a Rászorult Egyház számára*) szervezet által készített, „Vallásszabadság a világban” című 2009. évi jelentésben is szerepel; mivel a keresztény közösségek elleni támadások, valamint az istenkáromlás vádjával indított bírósági eljárások és az ilyen indoklással kiszabott, gyakran nőket érintő halálos ítéletek száma 2010-ben világszerte megnövekedett,
- B. mivel a legutóbbi, az egyiptomi Alexandriában egy kopt keresztény templom ellen elkövetett támadás során 23 ember életét veszítette és több száz ember megsebesült; mivel a támadást erőszakos iszlám szélsőségesek követték el, akik minden valószínűség szerint az Al-Kaida terrorista hálózathoz köthetők,
- C. mivel 2011. január 4-én Iszlámábádban egy rendőr meggyilkolta Szalman Taszírt, Pandzsáb tartomány kormányzóját, aki a radikális iszlámisták ellen hangoztatott kemény kritikáiról volt ismert,
- D. mivel 2010. november 1-jén a Szabadító Miasszonyunk szír katolikus templomban elkövetett mészárlásban 52 ember veszítette életét, köztük nők és gyermekek,
- E. mivel az erőszakos iszlám szélsőségesek által elkövetett támadások egyben ezen államok jelenlegi kormányzati rendszere ellen is irányulnak annak érdekében, hogy zavargásokat szítsanak és polgárháborút robbantsanak ki a különböző vallási csoportok között,
- F. mivel a népek közötti béke és kölcsönös megértés elősegítéséhez elengedhetetlen a közösségek közötti párbeszéd,

- G. mivel az emberi jogok, a demokrácia és a polgári szabadságjogok fejlesztése jelenti azt a közös alapot, amelyre az Európai Unió a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatait építi, és amelyről az EU és a harmadik országok közötti megállapodásokban szereplő, demokráciáról szóló záradék rendelkezik,
1. együttérzését fejezi ki a különböző felekezetek ellen Egyiptomban, Pakisztánban és Irakban elkövetett közelmúltbeli támadások során áldozatul esett személyek családjainak;
 2. határozottan elítéli a világszerte tapasztalható, keresztények elleni erőszakot és a keresztények üldözését;
 3. aggasztja a keresztények iszlám országokból való, utóbbi években tapasztalt elvándorlása;
 4. üdvözli az egyiptomi közvélemény reakcióját, amely határozottan elítélte a terrorista cselekményt, és hamar megértette, hogy a támadás célja az egyiptomi keresztények és muzulmánok közötti, megrögzött társadalmi kötelékek megbontása; üdvözli az egyiptomi kopt keresztények és muzulmánok közös, a támadás elleni tiltakozásul tartott demonstrációját; üdvözli, hogy Hoszni Mubarak, egyiptomi elnök, II. Abdullah, Jordánia királya, Ali Gomaa, egyiptomi főmufti és néhány más muszlim vezető nyilvánosan elítélte a támadást;
 5. sürgeti azon államok hatóságait, ahol riasztóan magas a felekezetek elleni támadások száma, hogy lépjenek föl valamennyi vallási felekezet rendes és nyilvános vallásgyakorlásának biztosítása érdekében, fokozzák erőfeszítéseiket az országukban létező vallási felekezetek megbízható és hatékony védelmének és e felekezetek tagjai személyes biztonságának és testi épségének biztosítására, és ennek révén tartsák be a nemzetközi porondon vállalt kötelezettségeiket;
 6. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az iszlámábádi kormányzó gyilkosa egy olyan rendőr volt, aki a kormányzó személyi védelmét ellátó osztagban teljesített szolgálatot; felhívja a pakisztáni kormányt, hogy a pakisztáni biztonsági erők tagjai közül távolítsa el azokat, akik szélsőséges iszlamista elveket vallanak, és biztosítsa, hogy a biztonsági erők tiszteletben tartsák az alkotmányt és a jogállamiságot; aggodalmát fejezi ki amiatt is, hogy a néhai Szalman Taszír kormányzó által nyilvánosan is bírált, istenkáromlásról szóló pakisztáni törvényt még mindig vallási felekezetek, például a halálra ítélt ötgyermekes keresztény anya, Asia Noreen üldözésére használják fel, valamint amiatt, hogy a pakisztáni társadalom széles tömegei Szalman Taszír kormányzó gyilkosát hősként ünneplik;
 7. elítéli, hogy a török hatóságok erőszakkal félbeszakították a Ciprus megszállt részén elő maradó 300 keresztény által karácsony napján tartott szentmisét;
 8. kéri az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét/az Európai Bizottság alelnökét, hogy az EU által az érintett országokkal fenntartott kapcsolatok és együttműködés keretén belül fordítsanak fokozott figyelmet a vallási felekezetek helyzetére, beleértve a keresztény közösségeket is; valamint hogy emelje be az európai külpolitikába a vallásszabadság kérdését azáltal, hogy a harmadik országokkal kötött megállapodásokba kötelező erejű záradékot illeszt be a vallásszabadság tiszteletben tartásáról;

9. felhívja az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét/az Európai Bizottság alelnökét, hogy sürgősen fejlesszen ki uniós stratégiát a vallásszabadság gyakorlásához való emberi jog megerősítéséről, s ez foglaljon magába intézkedéseket azon államokkal szemben, amelyek tudatosan nem gondoskodnak a vallási felekezetek védelméről;
10. kéri az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét/az Európai Bizottság alelnökét a közelmúltbeli eseményekre tekintettel, és mivel egyre sürgetőbb a kulturális és vallási fejlemények alakulásának elemzése és megértése iránti igény a nemzetközi kapcsolatokban és a jelenlegi társadalmakban, hogy az Európai Külügyi Szolgálaton belül hozzon létre a vallással és meggyőződésbeli ügyekkel kapcsolatos stratégiai kutatásra, politikai fejlesztésre és képzésre irányuló állandó kapacitást;
11. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét/az Európai Bizottság alelnökét, hogy éves emberi jogi jelentése tartalmazzon egy, a vallásszabadság kérdésével foglalkozó fejezetet;
12. úgy véli, hogy az Egyesült Államokban működő, a nemzetközi vallásszabadsággal foglalkozó bizottság – amely nyomon követi a vallásszabadság védelmének alakulását a világban, és tanáccsal és szakpolitikákra irányuló javaslatokkal látja el az Egyesült Államok elnökét és külügyminiszterét – jó modellként szolgálhat az Európai Unió számára;
13. támogat minden olyan kezdeményezést, amelynek célja a vallásszabadság és a vallási közösségek közötti párbeszéd és kölcsönös tisztelet előmozdítása; minden vallási hatóságot arra hív fel, hogy támogassák a toleranciát, és tegyenek kezdeményezéseket a gyűlölet és a szélsőséges és erőszakos radikalizálódás ellen;
14. felhívja az Európában működő muzulmán szervezeteket, hogy a valamennyi vallási felekezet egyenlő módon való tiszteletben tartásának elve alapján egyértelműen kötelezzék el magukat a keresztény közösségekkel való aktív szolidaritás mellett;
- 14a. sürgeti az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét/az Európai Bizottság alelnökét, hogy teljesítse az EUMSZ. 17. cikkének (3) bekezdése alapján rá háruló, az egyházakkal való rendszeres párbeszédet előíró kötelezettségét annak biztosítása érdekében, hogy a keresztények üldözésének ügyével kiemelten foglalkozzanak, és azt rendszeresen megvitassák;
15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/az Európai Bizottság alelnökének, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.